

Skupština Crne Gore
Predsjednik

Broj: 00-14/17-15/3
EPA 233 XXVI

Podgorica, 27.jul.2017.godine

USTAVNOM SUDU CRNE GORE

Skupština Crne Gore 26. saziva, na Četrnaestoj sjednici Prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2017. godini, dana 27. jula 2017. godine, razmotrila je Predlog za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti Zakona o potvrđivanju Sjevernoatlanskog ugovora i Protokola uz Sjevernoatlanski ugovor o pristupanju Grčke i Turske („Službeni list Crne Gore-Međunarodni ugovori”, broj 4/17) i, s tim u vezi, Ustavnom sudu daje sljedeće

MIŠLJENJE
sa odgovorom

Skupština Crne Gore 26. saziva, na sjednici održanoj dana 28. aprila 2017. godine, donijela je Zakon o potvrđivanju Sjevernoatlanskog ugovora i Protokola uz Sjevernoatlanski ugovor o pristupanju Grčke i Turske.

Ustavnom sudu podnijet je predlog za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti Zakona o potvrđivanju Sjevernoatlanskog ugovora i Protokola uz Sjevernoatlanski ugovor o pristupanju Grčke i Turske („Službeni list Crne Gore-Međunarodni ugovori”, broj 4/17), u kojem je istaknuto da isti nije donesen u skladu sa Ustavom Crne Gore, iz razloga što nije postojala većina potrebna za odlučivanje u skladu sa članom 91 Ustava Crne Gore.

Smatramo da je predlog za ocjenu ustavnosti navedenog Zakona neosnovan.

Ovo iz sljedećih razloga:

Ustavom Crne Gore propisano je da Crna Gora, na principima i pravilima međunarodnog prava, saraduje i razvija prijateljske odnose sa drugim državama, regionalnim i međunarodnim organizacijama i da Crna Gora može stupati u međunarodne organizacije (član 15); da Skupština odlučuje o upotrebi jedinica Vojske Crne Gore u međunarodnim snagama (član 82 tačka 8); da Skupština potvrđuje međunarodne ugovore (član 82 stav 1 tačka 17); da Skupština odlučuje većinom glasova prisutnih poslanika na sjednici kojoj prisustvuje više od polovine svih poslanika, ako Ustavom nije drukčije određeno (član 91 stav 1) i da u prvom glasanju dvotrećinskom većinom i u drugom glasanju većinom svih poslanika najranije nakon tri mjeseca, Skupština odlučuje, pored ostalog, o zakonu kojim se uređuje upotreba jedinica Vojske u međunarodnim snagama (član 91 stav 6) i da Vojska brani nezavisnost, suverenost i državnu teritoriju Crne Gore, u skladu sa principima međunarodnog prava o upotrebi sile i da pripadnici Vojske mogu biti u sastavu međunarodnih snaga (član 129 st.1 i 3)

Dakle, u osnovnim odredbama Ustava uređeni su principi uspostavljanja odnosa Crne Gore sa drugim državama i međunarodnim organizacijama, pa i mogućnost da Crna Gora stupi u međunarodnu organizaciju, pri čemu je u Preambuli Ustava utvrđena privrženost Crne Gore ravnopravnoj saradnji sa drugim narodima i državama i evropskim i evroatlanskim integracijama.

Potvrđeni međunarodni ugovor je instrument kojim se osniva međunarodna organizacija ili se pristupa postojećoj međunarodnoj organizaciji.

Potvrđivanje međunarodnih ugovora je, saglasno članu 82 tačka 17 Ustava, u nadležnosti Skupštine.

Pri tome, članom 91 Ustava i Amandmanom IV na Ustav, kojima se uređuje pitanje odlučivanja Skupštine, jasno je propisano da Skupština odlučuje većinom glasova prisutnih poslanika na sjednici na kojoj prisustvuje više od polovine svih poslanika, ako Ustavom nije drukčije određeno, te precizno navedeno u kojim konkretno slučajevima Skupština donosi zakone većinom glasova svih poslanika, a potvrđivanje međunarodnih ugovora ne potpada u te slučajeve, što znači da je za donošenje istih neophodna većina glasova prisutnih poslanika.

Napominjemo, da je Skupština ovaj zakon donijela većinom glasova ukupnog broja poslanika, odnosno da je za ovaj zakon glasalo 46 poslanika Skupštine Crne Gore.

Neosnovani su navodi podnosioca predloga da se Zakonom o potvrđivanju Sjevernoatlanskog ugovora i Protokola uz Sjevernoatlanski ugovor o pristupanju Grčke i Turske uređuje upotreba jedinica Vojske Crne Gore u međunarodnim snagama, za čije donošenje je, shodno članu 91 Ustava Crne Gore, potrebna posebna kvalifikovana većina u Skupštini.

Ovo zbog toga što je nesporno da se zakon o potvrđivanju međunarodnog ugovora, po svojoj prirodi, ni na koji način ne može poistovjećivati ni sa jednim zakonom kojim se u Crnoj Gori uređuju određeni odnosi i pitanja iz oblasti koje su predmet zakona.

U prilog tome su i odredbe Ustava kojima se uređuje položaj međunarodnih ugovora u pravnom poretku Crne Gore (član 99) i odnos zakona i potvrđenih međunarodnih ugovora. Takođe, ukazujemo da član 5 stav 1 Sjevernoatlanskog ugovora, ne uređuje upotrebu vojske u međunarodnim snagama, već upućuje na nacionalne mehanizme država članica za donošenje odluke o izboru mjera za pružanje pomoći državama članicama koje su napadnute upotrebom oružane sile. Stoga nesporno je da Zakon o potvrđivanju Sjevernoatlanskog ugovora i Protokola uz Sjevernoatlanski ugovor o pristupanju Grčke i Turske ne reguliše upotrebu Vojske Crne Gore u međunarodnim snagama, već to pitanje može biti isključivo predmet zakona kojim se uređuje upotreba Vojske Crne Gore u međunarodnim snagama.

Sa svega navedenog predlažemo da Ustavni sud Crne Gore Predlog za ocjenu ustavnosti Zakona o potvrđivanju Sjevernoatlanskog ugovora i Protokola uz Sjevernoatlanski ugovor o pristupanju Grčke i Turske od 28. aprila 2017. godine **o d b i j e kao neosnovan.**

